

nu fører over paa den faste Konto, fra 400 eller 500 Kr. til 700 Kr., lader de ikke mindre end 12 nye Forfattere og Kunstnere, som man optager paa Kontoen, straks begynde med en Understøttelse af 900 Kr. Jeg synes i det hele taget, at saaledes som Kontoen nu vil komme til at se ud, vil Tilskuddene i meget høj Grad blive ganske planløse og Kontoen i Virkeligheden faa Karakteren af at være et Pulterkammer, som hverken Rigsdagen kan finde ud af, ej heller den højtærede Minister kan være tjent med at skulle have Hovedansvaret for at administrere.

Den højtærede Ministers Forgænger, Hr. Keiser-Nielsen, har, som det vil erindres af ærede ældre Medlemmer af Finansudvalget, gennem mange Aar stærkt præciseret, naar vi forhandlede disse Sager, at han ønskede at faa en Graduering paa den Maade, at Understøttelserne samlede sig om Beløb paa 500, 1 000 og 1 500 Kr., med andre Ord, at de Understøttelser, der blev givet, blev delelige med 500. Dette vilde jeg meget henstille til den højtærede Ministers og det ærede Finansudvalgs Overvejelse. Jeg synes, det er givet, at den mindste Understøttelse, der kan være Tale om at give et af disse Mennesker, hvis Virksomhed man har anset for at være af en saadan Værdi for vort Samfund, at man bør yde vedkommende en samfundsmæssig Paaskønnelse, burde være 500 Kr. Og jeg mener, at en Ordning som den anførte vilde betyde en overordentlig Lættelse baade for Ministeren og for Finansudvalget med Hensyn til Stillingen overfor Andragender om Forhøjelse i Anledning af indtrufne Forandringer, enten det nu drejer sig om, at den paagældendes Forhold i det hele taget er forandrede, eller der er Tale om, at hans Produktion er blevet saa meget mere værdifuld. Hvis vedkommende ikke fortjener en forøget Paaskønnelse igennem et yderligere Tillæg af i alt Fald 500 Kr., finder jeg ikke, det er værd for Rigsdagen eller for Finansudvalget at beskæftige sig med Spørgsmaalet. Jeg tror altsaa, at det ogsaa vilde blive en Lættelse for Tingets Medlemmer.

Jeg forstod paa en Udtalelse af den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, at man har paatænkt, at naar man nu først fik denne samlede Konto, vilde man kunne graduere med 300 Kr. Men jeg finder, som sagt, ikke, at der er nogen virkelig Ledetraad i det, man her gør. Derfor har jeg villet fremsætte disse Bemærkninger. Men maa jeg, idet

jeg slutter disse Udtalelser, have Lov til at pege paa, at ogsaa her findes der en Fejl. Den ene af disse Forfattere, for hvem der er foreslaaet Forhøjelse af Understøttelsen fra 400 Kr. med 300 Kr. til 700 Kr., hedder ikke, som der staar i Bilaget til Ændringsforslagslisten — og for øvrigt ogsaa i Anmærkningerne til Finanslovforslaget —, N. P. Lunde. Han hedder H. P. Lunde; det er en Mand, som jeg kender meget godt, og som jeg sætter særdeles Pris paa, navnlig paaskønner jeg hans smukke Digte, der skildrer den fynske Natur. En saadan Fejl kan ikke blive staaende; thi den Mand, man har villet understøtte, er jo strengt taget slet ikke berettiget til at hæve en Understøttelse, som er tildelt en Mand med et andet Navn.

Til Slutning ønsker jeg at bringe den højtærede Minister en Tak for Ændringsforslag Nr. 806 om et rentebærende Laan til Klintebjerg Børnehjem paa 10 000 Kr. Klintebjerg Børnehjem er et ret stort Børnehjem med 25—26 Børn til Stadighed. Da dette Hjem ligger i umiddelbar Nærhed af min Bopæl, ved jeg, hvorledes det drives, og det forekommer mig at være særdeles velleddet. Det vil være af overordentlig Værdi for dette Børnehjems fremtidige Udvikling, at det kan erhverve den paagældende Landejendom.

K. M. Klausen: Vedrørende Bevillingen til Ungdomsskolen er det af den højtærede Minister foreslaaet, at der skulde foretages en Ændring i den Tekstanmærkning, som er knyttet til Bevillingen. Hidtil har det været saaledes, at Betingelsen for, at Kommuner kunde opnaa det Tilskud paa 75 pCt. af Driftsudgifterne, som Staten giver til disse Skoler, var, at Undervisningen skulde være Dagundervisning, det vil sige, at denne Undervisning skulde være afsluttet inden Kl. 7 Aften. Nu ønsker Ministeren foretaget en Ændring paa dette Punkt, og jeg vil hertil sige, at det er et fundamentalt Punkt, som Ministeren her rører ved. Alle Vegne, hvor Ungdomsskolen er trængt frem, er man gaaet bort fra Aftenundervisning og Søndagsundervisning og over til Dagundervisning; og det har vist sig alle Vegne, hvor man har gjort denne Ændring, at der derved ligesom er sket en Revolution paa dette Omraade. Tidligere, da det var Aftenundervisning og Søndagsundervisning, mødte Eleverne frem med Ulyst, træge og uoplagte. Men efter at man er gaaet over til Dagundervisning, viser det sig alle Vegne, at Eleverne møder frem med Glæde, friske